

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

B.S.

Przy udziale: Prokuratury Okręgowej w Piotrkowie Trybunalskim, Łódzkiego Urzędu Celno-Skarbowego w Łodzi, Urzędu Celno-Skarbowego w Piotrkowie Trybunalskim

Sentencja

Artykuł 2 dyrektywy Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych należy interpretować w ten sposób, że półprodukt przeznaczony do zmieszania z napojami bezalkoholowymi, otrzymywany z brzezki zawierającej mniej składników słodowych niż składników niesłodowych, do którego dodano syrop glukozowy przed procesem fermentacji, można zakwalifikować jako „piwo otrzymywane ze słoju” objęte pozycją 2203 Nomenklatury scalonej zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej, w wersji wynikającej z rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2587/91 z dnia 26 lipca 1991 r., o ile cechy organoleptyczne tego wyrobu odpowiadają cechom organoleptycznym piwa, czego zweryfikowanie należy do sądu odsyłającego.

(¹) Dz.U. C 221 z 25.6.2018.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 14 marca 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour administrative d'appel de Nancy — Francja) — Ministre de l'Action et des Comptes publics/Państwo Dreyer

(Sprawa C-372/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Zabezpieczenie społeczne — Umowa w sprawie swobodnego przepływu osób między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony a Konfederacją Szwajcarską z drugiej strony — Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 — Artykuł 3 — Przedmiotowy zakres stosowania — Składki uiszczane od dochodów z majątku obywatela francuskiego należącego do szwajcarskiego systemu zabezpieczenia społecznego — Składki przeznaczone na finansowanie dwóch świadczeń wypłacanych przez Caisse nationale française de solidarité pour l'autonomie — Bezpośredni i wystarczająco istotny związek z niektórymi działaniami zabezpieczenia społecznego — Pojęcie „świadczeń z zabezpieczenia społecznego” — Indywidualna ocena osobistych potrzeb wnioskodawcy — Uwzględnienie środków wnioskodawcy przy obliczaniu wysokości świadczeń)

(2019/C 155/19)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour administrative d'appel de Nancy

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Strona pozwana: Państwo Dreyer

Sentencja

Wykładni art. 3 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego należy dokonywać w ten sposób, że świadczenia takie jak zasiłek dla osób starszych o ograniczonej samodzielności i świadczenie wyrównawcze z tytułu niepełnosprawności można, w celu uznania ich za „świadczenia z zabezpieczenia społecznego” w rozumieniu tego przepisu, uznać za przyznawane bez jakiegokolwiek indywidualnej oceny osobistych potrzeb beneficjenta, gdyż środki, jakimi ów beneficjent dysponuje, są uwzględniane wyłącznie w celu ustalenia rzeczywistej kwoty świadczenia na podstawie obiektywnych i prawnie określonych kryteriów.

(¹) Dz.U. C 285 z 13.8.2018.

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 5 czerwca 2018 r. w sprawie T-111/16, Prada/EUIPO, wniesione w dniu 3 sierpnia 2018 r. przez Prada SA

(Sprawa C-510/18 P)

(2019/C 155/20)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Prada SA (przedstawiciele: adwokaci C. Mazzi, G. Guglielmetti, P. Tammaro)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, The Rich Prada International PT

Postanowieniem z dnia 14 lutego 2019 r. Trybunał Sprawiedliwości (siódma izba) uznał odwołanie za niedopuszczalne.

Skarga wniesiona w dniu 8 października 2018 r. — Komisja Europejska/Republika Słowenii

(Sprawa C-631/18)

(2019/C 155/21)

Język postępowania: słoweński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: T. Scharf, B. Rous Demiri, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Słowenii

Żądania strony skarżącej

Komisja wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że nie przyjmując (wszystkich) przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy delegowanej Komisji (UE) 2017/593 z dnia 7 kwietnia 2016 r. uzupełniającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE, a w każdym razie nie powiadamiając Komisji o takich przepisach, Republika Słowenii uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 14 tejsze dyrektywy; oraz
- obciążenie Republiki Słowenii kosztami postępowania.